

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla felperes neve (felperes címe) felperesnek - az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala Módszertani és Jogi Képviseleti Főosztálya által képviselt Fővárosi Bíróság (1055 Budapest, Markó u. 27.) alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Heves Megyei Bíróság 2011. április 5. napján kelt 5.P.20.001/2011/4. számú ítélete ellen a felperes 7. sorszám alatt benyújtott fellebbezésére - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy térítsen meg az államnak külön felhívásra 7.000 (hétezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes leszállított keresetében 11.600 forint kártérítés és ezen összeg után 2011. február 3. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamat, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az alperes kártérítési felelősségének jogalapjaként elsődlegesen Pp. 2. §-ának (3) bekezdését, másodlagosan a Ptk. 348. §-ának (1) bekezdését jelölte meg. A kár összege a cégmásolat beszerzésével kapcsolatosan felmerült 5.000. forint és a földhivatali eljárásban felmerült 6.600 forint költségből tevődött össze.

Előadta, hogy 2006. augusztus 30. napján a B. Kft.-vel megállapodást kötött, amelyben a b-i ... helyrajzi szám alatt nyilvántartott ingatlan 2/38 tulajdoni hányadát kártérítés kielégítése fejében átruházta rá a Kft. Az alperes számú végzésével elrendelte a B. Kft. felszámolását, felszámolóként a D. Kft.-t, felszámolóbiztosként P. Cs.-t jelölte ki. Annak ellenére, hogy a cégkivonat szerint a társaság felszámolóbiztosja 2009. januárjában P. Cs. volt, F. Gy. - magát felszámolóbiztosként feltüntetve - 2009. január 6-án kelt levelében bejelentette, eláll

az átruházási szerződéstől. A felszámoló intézkedése ellen 2009. január 12-én az alperesnél hitelezői kifogást terjesztett elő a Cstv. 51. §-ának (1) és (3) bekezdései alapján és kérte a törvénysértő intézkedés megsemmisítését, valamint a Cstv. 51. §-ának (2) bekezdése alapján az intézkedés felfüggesztését, valamint másik felszámoló kijelölését. Álláspontja szerint **F. Gy.** nem rendelkezett jogosultsággal a B. Kft. képviseletére, és az intézkedésével érintett ingatlan nem tartozott a felszámolási vagyon körébe. Az alperes a kérelemről soron kívül nem határozott, csak 10,5 hónap elteltével 2009. december 3. napján hozta meg a számú végzését, amellyel kifogását elutasította, a felfüggesztés tárgyában döntést nem hozott, holott más ügyekben képes volt a soron kívüli eljárás lefolytatására. Ezzel megsértette a Bszi. 2. §-ának (2) bekezdését, és a Bszi. 9. §-a értelmében fennálló kötelezettségét.

Az alperes végzését a Fővárosi Ítéltábla 2010. november 10. napján kelt számú végzésével megváltoztatta, és a felszámolónak a 2006. augusztus 30-án kelt ingatlan átruházási szerződéstől történt elállásra vonatkozó intézkedését megsemmisítette. A végzés azonban nem csak a Fővárosi Ítéltábla végzésében leírtak miatt volt törvénysértő, hanem azért is, mert 2009. június 30-a után a cégnek nem volt új vezető tisztségviselője, illetve annak cégjegyzékbe való bejegyzésére nem került sor. A felszámoló társaság 2007. év után nem nyújtott be mérleg és eredmény-kimutatást, ezért az alperes a felszámoló törvénysértő intézkedésének megsemmisítése mellett köteles lett volna a felszámolót az eljárásból kizárni és másik felszámolót kijelölni. Az alperes késedelmes és törvénysértő eljárása miatt az első földhivatali eljárásban nem kerülhetett sor a 2006. augusztus 30-án kelt szerződés alapján a felperes tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére. A Fővárosi Ítéltábla döntése után a felszámolóbiztos az eredeti megállapodás hiányosságát pótolta, és ezt követő új eljárásban a Budapesti 1. számú Körzeti Földhivatal számú határozatával a b-i, hrsz. alatti ingatlan 2/38 részére tulajdonjogát bejegyezte. Az új eljárással kapcsolatban azonban 11.600 forint költsége merült fel.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását, és perköltségben való marasztalását kérte. Kiemelte, hogy a felperes keresete időelőtti, mert az általa sérelmezett eljárás még nem fejeződött be, a Pp. 2. §-ának (3) bekezdésére alapított kereset pedig csak jogerősen befejezett eljárásokkal kapcsolatosan terjeszthető elő eredményesen. Hivatkozott arra is, hogy a felperes a Pp. 2. §-ának (3) bekezdése értelmében méltányos elégtételre tarthat igényt, amely tartalmilag sérelemdíj. Ebből következik, hogy a Pp. 2. §-ának (3) bekezdése alapján vagyoni kár megtérítésére nincs mód. Az volt az álláspontja, hogy a felperes keresete azért is alaptalan, mert az általa előterjesztett kifogás intézése folyamatos és időszerű volt, arról az alperes a döntési helyzet kialakulását követő ésszerű időben döntött.

Az elsőfokú bíróság fellebbezett ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 14.000 forint perköltséget, és az államnak külön felhívásra 72.000 forint előlegezett illetéket. A döntés indokolása szerint az alperes a felperes kifogását nem ésszerű időn belül

bírálta el, de e mulasztás és a felperes által kárként érvényesíteni kívánt kiadások felmerülése között okozati összefüggés nem volt. A felperesnek azért kellett a bejegyzés iránti kérelmet ismételten benyújtani, és cégmásolatot beszerezni, mert a földhivatal első ízben elutasította a kérelmét. A kártérítési felelősség megállapításának feltételei közül az okozati összefüggés hiányzott, ezért a felperes keresetét el kellett utasítani.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperes keresete szerinti marasztalását kérte. Az volt az álláspontja, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás hiányos, ami miatt a döntés megalapozatlan. Kiemelte: a Fővárosi Ítéltábla sorszámú végzésével megállapította, hogy a felszámolónak nem volt jogi lehetősége az elállásra, így annak nincs jogi relevanciája, hogy a tulajdonjog az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került-e. Az alperes azzal, hogy 10,5 hónap elteltével döntött a felperes által előterjesztett kifogásról, megszegte a Bszi. 2. §-ának (2) bekezdése alapján fennálló kötelezettségét. Arra is hivatkozott, hogy a felszámoló társaság törvénysértő működése miatt a felszámolói feladatok ellátására nem volt alkalmas, így az alperes akkor is jogsértően járt el, amikor elmulasztotta másik felszámoló kijelölését. Mindezekből azt a következtetést vonta le, hogy: ha az alperes eleget tett volna a kifogás során kívüli elbírálására irányuló kötelezettségének, akkor még az elsőként indított földhivatali eljárásban sor kerülhetett volna tulajdonjogának bejegyzésére. Sérelmezte azt is, hogy az alperes részéről az elsőfokú döntés meghozatalára már a jelen perbeli kereseti kérelem benyújtását követően került sor, amikor az összeférhetetlenség már fennállt. Az volt az álláspontja, hogy az alperes a leszállított keresetben érvényesített többletköltséget nem vitatta, az okozati összefüggés pedig a jogellenes magatartással fennáll. Az alperes ésszerű időn túl döntött a kifogásról, ezért a Pp. 2. §-ának (3) bekezdése alkalmazásával, a Ptk. 348. §-ának (1) bekezdése alapján méltányos elégtételt biztosító kártérítés fizetésére köteles.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság megfelelő terjedelmű bizonyítási eljárást folytatott le, amelynek eredményeként helyes tényállást állapított meg, és helyes döntést hozott. Fenntartotta a kereset jogszabályi alapjával összefüggésben az elsőfokú eljárásban kifejtetteket. Arra is hivatkozott, hogy a peres eljárás egy konkrét szakaszára vonatkozóan a Pp. 114/A-114/B. §-ai alapján kérhető a jogsértéssel okozott késedelem orvoslása, de e szakasz alkalmazásával méltányos elégtételt biztosító kártérítés nem ítéltető meg.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét teljes terjedelemben vizsgálta felül, mert annak első fokon fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt (Pp. 228. § (4) bekezdés).

A felperes fellebbezése megalapozatlan.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett, annak jogi indokait a következőkkel egészíti ki.

A felperes kereseti kérelmében arra hivatkozott, hogy az alperes megsértette a Pp. 2. §-ának (1) bekezdését, mert a felszámolási eljárásban általa előterjesztett kifogás elbírálásáról nem soron kívül határozott. Az elsőfokú bíróságnak ezért elsődlegesen abban a kérdésben kellett volna állást foglalnia, hogy a felszámolási eljárásban, mint nem peres eljárásban alkalmazható-e a Pp. 2. §-ának (3) bekezdése.

A Cstv. 6. §-ának (3) bekezdése szerint azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket a Cstv. nem szabályoz, a Pp. rendelkezései - a nemperes eljárás sajátosságaiból adódó eltérésekkel - megfelelően irányadók. E rendelkezés nyelvtani értelmezéséből egyértelmű, hogy a felszámolási eljárásban csak az eljárási kérdésekre lehet a Pp. szabályait alkalmazni. A Pp. 2. §-ának (3) bekezdése viszont annak ellenére, hogy a Pp.-ben szerepel, nem eljárásjogi, hanem anyagi jogi szabály, így az a felszámolási eljárásban nem alkalmazható.

A felperes keresetét azonban más okból sem lehet teljesíteni. A Pp. 2. §-ának (3) bekezdése kártérítésként - tartalmát tekintve - sérelemdíj megítélését teszi lehetővé a fél eljárási jogainak sérelme miatt. A sérelemdíj viszont soha nem lehet vagyoni kártérítés, mert ahogyan arra az alperes fellebbezési ellenkérelmében helyesen utalt, a vagyoni kár nem lehet méltányos összegű. A felperes kárigényként kizárólag vagyoni károkat érvényesített, mert a tulajdonjog bejegyzés iránti kérelem szolgáltatási díja, és a cégmásolat illetéke a Ptk. 355. §-ának (4) bekezdése szerinti költségek közé tartozik.

Alaptalan a felperes keresete azért is, mert a Pp. 2. §-ában foglalt rendelkezése, nem egyes eljárási határidőkről, hanem a per befejezéséről szól, amely alatt az eljárás jogerős lezárását kell érteni. Az egész eljárásra vonatkozóan kell azt vizsgálni, hogy a per ésszerű időn belül befejeződött-e, az eljáráson belül egyes eljárási határidőknek nincs jelentősége. A Cstv. 51. §-ának (2) bekezdése értelmében a bíróság a kifogás felől soron kívül, de legfeljebb 30 napon belül határoz. Az alperes ezt az eljárási határidőt valóban nem tartotta be, ez azonban nem jelenhetné automatikusan azt, hogy a jogvita ésszerű időn belül nem fejeződött be.

A felperesnek nincs olyan érdeksérelme sem, amelyet sérelemdíjjal kellene kompenzálni. A Pp. 2. §-ának (3) bekezdése az eljárás ésszerű határidőn belül való befejezéséhez való jog megsértése, azaz az eljárás elhúzódása kapcsán törvényi vélelmet állít fel amellet, hogy a jogsértés méltányos elégtételt biztosító kártérítéssel kompenzálható sérelmet is okozott. Ebből azonban csak az következik, hogy a vélelem folytán a sérelmet bizonyítani nem kell. Ha azonban a peradatok azt támasztják alá, hogy az eljárási alapjogának megsértésére hivatkozó felet hátrány nem érte, úgy elégtételre nincs ok. Ez ellentétes lenne a kártérítés funkcióval, amely valamely hátrány csökkentését vagy kiküszöbölését célozza. Mindez pedig azt jelenti, hogy a felperes Pp. 2. §-ának (3) bekezdésére alapított igénye akkor sem

lenne teljesíthető, ha annak felszámolási eljárásra történő alkalmazására lehetőség lenne.

Az elsődleges jogcím alaptalansága miatt a Fővárosi Ítéltábla vizsgálta, hogy a felperes igénye a másodlagos jogcím alapján alapos-e. E körben elsőként kiemeli, hogy a felperesnek a Ptk. 348. §-ára irányuló hivatkozása téves, keresete ugyanis másodlagosan a Ptk. 349. §-a alapján bírálendő el. A Ptk. 349. §-ának (1) és (3) bekezdése, a Ptk. 348. § (1) bekezdésének speciális esete. A Ptk. 349. §-a nem önálló jogalap, csak a kártérítés különös feltételeit határozza meg, emellett a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek is fenn kell állnia. Ezek közül a jogellenes magatartást, a kárt és a kettő közötti okozati összefüggést a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése értelmében a felperesnek kell bizonyítania. A felperesnek kétségtelenül volt 11.600 forint költsége azzal, hogy ismételt tulajdonjog bejegyzése iránti kérelmet kellett előterjesztenie, amelyhez cégmásolat beszerzése is szükséges volt. A per adataiból megállapítható, hogy az elsőként benyújtott tulajdonjog bejegyzés iránti kérelmet a földhivatal azért utasította el, mert azon a B. Kft. törvényes képviselőjének az aláírása nem szerepelt. A felperes arra hivatkozott, hogy e hiányosság az első földhivatali eljárásban pótolható lett volna, amennyiben az alperes soron kívül a határozatát meghozza. Ezt az állítást azonban semmivel nem bizonyította, sőt az elállást közlő levélből éppen arra lehet következtetni, hogy a földhivatal a bejegyzési kérelmet már korábban elutasította, hiszen ez volt az elállás indoka. Ebből viszont az következik, hogy nem a felperes által előterjesztett kifogásról való késedelmes alperesi döntéshozatal miatt vált szükségessé ismételt bejegyzési kérelem benyújtása. Helyesen állapította meg ezért az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által érvényesíteni kívánt kár nem áll összefüggésben az alperesi késedelmes döntéshozatallal. Okozati összefüggés hiányában viszont a kártérítés további feltételeinek vizsgálata kétségtelen. Erre figyelemmel a felperes keresete a Ptk. 349. §-ának (1) és (3) bekezdései alapján is megalapozatlan.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban az alperesnek költségigénye nem volt, ezért arról határozni nem kellett.

Az ügy tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. §-ának (3) bekezdése értelmében alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján a felperes köteles megfizetni az államnak külön felhívásra.

Budapest, 2011. szeptember 6.

Világhyiné dr. Böcskei Terézia s.k.

a tanács elnöke, előadó

Dr. Magosi Szilvia s.k.
bíró

Dr. Csányi Terézia Katalin s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül: